

omma ihho ja hinge omma warra ja keik,
mis temimal olli ellawaks pühhaaks ja Jum-
mala melepárralissek ohvriks, ja olli
ta moistlik Jummalala tenistus. Et ta
núud Jehowa ilma karmalusseta ja kei-
gist süddamest armastas; siis armastas
Jummal tedda jálle, ja olli keigis asjus
temmaga, ja teggi tedda vågga sureks.
Vealegi selsammal õsel, fui ta Ribeonis
ohverdas, andis Jummal omma armas-
tust vågga selgeste temmale tunda.

Gest Jummal náitis ennast Salomo-
nile õse unnes ja ütles: Vallu, mis ma
sulle pean andma. Ja Salomon ütles:
Sa olled mo issa Lävetile suurt heateg-
gemist teinud, nenda kui ta káinud so
ees töes ja vigusses ja ðiglasest südda-
meist sinnoga, ja sinna olled temmale pid-
danud seddasinnast suurt heateggemist ja
temmale ühhe poia annud, kes ta aujár-
je

je peál istub, nenda kui tånnapååw on.
Ja núud Jehowa mo Jummal, sa olled
omma sellase funningaks töstrud mo is-
sa Läveti assemel, ehk kül wend wan-
nem mind weel ellus olli, ja sedda wiisi on
jo issa au, warra ja keik finno heategge-
missed, mis sa temmaleteinud, minno
párralt sanud. Mis mulle siis weel ennam
so káest tulleb passuda? Waat! minna
ollen üks piisikenne pois (nenda nimme-
tati neid sel aial, kes kahhe ja kolmeküm-
ne aastased ollid, fest mehhe igga arwa-
ti nelli ehk wiekümne aasta peále) ja ei
moista wáljaninna ja sissetulla. Ja so
fullane on so rahwa seas, mis sa olled
ártawallitsenud, ja sepárrast finno nou
ja tahtmisze járrele peab juhhatud sama.
Se on ka ni suur rahwas et sedda ei wot
üles arwata eggja ülles luggeda paljusse
párrast. Böita núud onima sullasele
anda üks südda, mis ei te omma ennese